

ԺԱՌԱՆԳԱԻՈՐԻ ՄԸ ՄԱՀԸ

Վերջին երեք տարիներում, ժառանգաւորաց Վարժարանի աշակերտները, Ասկադոն աստուածաշնչական ֆաղափ հնագիտական պեղումներում մասնակցելու փորձառութիւնը ունեցան: Պեղումները կը կատարուին նախաձեռնութեամբ եւ հսկողութեամբ Պոսթընի Հարվըրտ Համալսարանի Հնագիտութեան րաժամմունքին:

Այս տարի եւս, օրական պտոյտի եւ պեղումներու աշխատանքին մասնակցելու համար ժառանգաւոր աշակերտները Ասկադոն այցելեցին Յուլիս 25ին:

Նշանակուած խումբերը սկսած էին իրենց աշխատանքին, երբ կէսօրուան մօտ, պեղումի պատերէն մէկուն երկայնքին հաւաքուած հողաշերտը անակնկալ կերպով փլաւ, զգեստներով եւ ամրոցողովին ծածկելով 15 տարեկան Արշակ Մարկոսեանը: Երիտասարդները սկսան հողը մաքրել եւ փոխադրել վերագտնելու համար մարմինը: Մինչ այդ լուր տրուած էր շտապ-օգնութեան, որ մարմինը անմիջապէս փոխադրեց ֆաղափին մօտաւոր հիւանդանոցը:

Պատրիարք Սրբազան Հայրը որ արկածի վայրին վրայ ներկայ էր Ընդհանուր Հսկիչին հետ, հիւանդանոցին մէջ սպասեց մինչեւ որ քօիշկը յայտնեց թէ Արշակ շնչահեղձ եղած էր եւ կարելի չեղաւ զինք ազատել:

Յուլիս 27ին Արշակի մարմինը Երուսաղէմ փոխադրուեցաւ: Ս. Յակոբայ Մայր Տաճարին մէջ գետեղուած ներմակ դագաղը ծածկուած էր ծաղկեպսակներով: Ամրոց Միաբանութիւնը, աշակերտները եւ ժողովուրդը (նաեւ պեղումներուն ներկայ եղող օտար աշխատաւորները) մասնակցեցան թաղման կարգին: Աշակերտները ուսամբարձ կրեցին դագաղը Տաճարէն դուրս դէպի ժառանգաւորաց

Վարժարանի շէնքը: Թափօրով վարժարանի րակին մէջ շրջելով, դագաղը յանձնեցին մեռելակառփին որ մարմինը տարաւ զմոսելու, որպէս զի դագաղը դրկուի Երեւան:

Հոգեսուրն հրամցուեցաւ ներկաներուն, եւ ժառանգաւոր Սաներէն Վաչագան Բաբեան հետեւեալ ուղերձը կարդաց.-

Սիրելի հայրեր, մայրեր, եղբայրներ եւ քոյրեր ի Քրիստոս. ինչ կարող եմք ասել այս տխուր պահին, երբ ամէն մէկուն սիրտը ծանր կը բարախի իւր կործին տակ, երբ ամէն մէկս կը փորձենք միջոցառել մենք զմեզ եւ ապա մեր խղիւղին: Այսօր բոլորիս այստեղ հաւաքման առիթը մեր շատ սիրելի ընկերոջ անհաւատալի մահն է: Զեմք ուզեք հաւատալ, թէ այն կայտառ, ժիր ու ծիծաղկոտ Արշակը այլեւս յաւիտեան քաժմուած է մեզմէ: Դառը իրականութիւնը սակայն մեզ կը ստիպէ ընդունել զայն: Այժմ կը մնայ միայն հաշտուել պատահածին հետ: Ի հարկէ, շատ դժուար է յարմարուիլ այս տեսակ բացակայութեան սիրելի անձի մը, որու հետ գրեթէ երկու տարիներ ապրած ես:

Յանկարծաւոր մահը, անիմամալի մահաժամը յայտնի չէ ոչ մէկուն: Մենք միայն յոյսով ապագայի ծրագիր կը կազմենք, իսկ ինչ կը վերաբերուի մեր յաջորդ վայրկեանին՝ մահ կամ կեանք, ատիկա մենք չենք որոշեր: Սրբազան անապատական հայրերէն Հայր Ամտոնը կ'ըսէր.- «Մահուանդ օրը առջեւդ դիր, եւ կ'ապրես»: Այս երկրաւոր անցաւոր կեանքը ինչպէս կ'ուզես ապրէ, միեւնոյնն է, մահը մօտ է եւ ան Աստուծմէ է: Յիսուս Քրիստոսն է մեր ստեղծիչը, անոր ձեռագործներն ենք, սակայն՝ ինք զմեզ որդի կոչեց:

Եւ մենք ամոր Հայր կը կոչենք: Մեզմէ տեւ մէկը իմագինէ Աստուծմէ ողորմած, գթած թող չկարծէ: Եթէ կայ հոս մէկը, որ կ'ուզէր իմ ըլլար այս տղայի տեղ, կամ իր հարազատ որդի, կը վստահեցնեմ, թէ փրկութեամբ որդի է:

Յիսուս ի՞նչ ըրաւ: Ճիշդ այս՝ իր ամօր դրեց մեր փրկութեամբ համար. թէ որպէս Որդի Հօրից առաջնեց եւ թէ որպէս ամօ իմագինէ մուրեց. աւելիմ՝ իրմէ վերջ Միութարիչը դրեց Սուրբ Հոգին Աստուծոյ: Ոչ ոք թող մեղադրէ մարդ մը, մէկ ուրիշի մահուամբ առիթ ըլլալու մէջ, բացի գիտակցուած սպանութեամբ դէպքը, որ մարդ իր կամով կը կատարէ: Եթէ թոչում մը առանց Աստուծոյ կամքին չիյնար, ի՞նչպէս մաղը, որ անգին արեամբ գնուած է, կրնայ մեռնիլ առանց այդ կամքի: Եւ Տէրը գիտէ թէ ե՞րբ եւ ո՞ւմ է կանչում: Այսօր մեր հանգուցեալ եղբայրը այդ կանչուածներէն է, ո՞վ գիտէ գուցէ ընտրուած Արքայութեամբ համար: Մեզ կը մնայ միայն աղօթքով օգնել իրեն, միութարեւ իր ծնողքը եւ կենդանի պարագաները:

Համեարեղ Սեւակը կ'ըսէ. «... Թաղե՞լ է պէտք, պառաւ մօրը որդին քաղի, ո՛չ թէ մայրը ջահել որդուն...»: Աւաղ, չենք կարող փոխել այն, ինչ որ արդէն եղել է:

Աղօթենք, որ մեր Տէրը իր լուսեղէն օթեւաններու մեջ հանգչեցնէ մեր պատիկ եղբայրը յաւիտեամբ. ու դասելով արդարեւորի դասի մէջ, ահեղ դատաստանին իր աջ կողմը բազմեցնէ Արշակին:

Իսկ մենք չգալթակդինք կեանքի փորձութիւններէն, հեռանալով Աստուծմէ: Ըլլանք հաւատացեալ, սիրելիներ: Հաւատամք Քրիստոսին ու մրա բոլոր զօրութիւններուն, յաւիտեական կեանքին ու յաւիտեական

տանջանքին: Մեր կեանքը շտկենք ու ապրենք յօգուտ մարդկանց եւ Աստուծոյ փառքին:

«Յաւիտեական յիշատակ մարդարոց օրհնութեամբ եղիցի»: Ամէն:

Ընծայարանի եւ Ժառանգաւորաց
Վարժարանի սաների անունից
խորը վշտով:

ՎԱԶԱԳԱՆ ԲԱԲԱԵԱՆ

Օգոստոս 2ին, ըստ կարգադրութեան, Լուսարարապետ Գեր. Տ. Դաւիթ Արք. Սահակեան ընկերացաւ դագաղին մինչեւ Երեւան, մասնակցեցաւ քաղման արարողութեան, յայտնեց Ամեն. Պատրիարք Սրբազան Հօր, Միաբանութեան եւ աշակերտութեան ցաւակցութիւնները, ջանալով միութարեւ Արշակին ամբողջ գերդաստանը, փոխանցելով այն նամակները գորս Արշակին ընկերները եւ պեղումին ներկայ օտար աշխատողները ուղղած էին Արշակին ծնողաց:

Պատրիարք Սրբազան Հայրը երկրորդ օրն իսկ արկածին հեռախօսով հաղորդեց տաներէց Տ. Յովսէփ Գինյ. Յակոբեանին որ անձամբ գոյժը յայտնէ ընտանիքի անդամներուն, որոնց հետ Պատրիարք Սրբազան Հայրն եւ խօսեցաւ, ջանալով միութարեւ գիրենք իրենց սիրտը նմուղ այս ցաւին մէջ:

Ժառանգաւորաց Վարժարանի աշակերտները իրենք իրենց իսկ որոշումով «Արշակի յիշատակին, քառասունքի սուգը պահեցին», վարժարանի մուտքին գետեղելով Արշակի մեծադիր նկարը եւ քարմ ծաղիկներով զայն շրջանակելով: Նաեւ քառասունքին Ս. Պատարագ մատուցանելով, եւ գրական-մշակութային երեկոյթ մը կազմակերպելով: